

Μήνυμα του διαδικτυακού εγχειρήματος Parabellum για την εκδήλωση που πραγματοποιεί το Αναρχικό Στέκι Ναδίρ.

Έχουμε πόλεμο. Και αυτό τείνουν πλέον να το καταλάβουν όλοι. Και μπορεί όλοι τελικά οι πόλεμοι να παίρνουν την υπόσταση της υλικής βίας και σύγκρουσης κάποια στιγμή, αλλά δεν είναι μόνο αυτό το πεδίο, στο οποίο εκτυλίσσονται. Αν η σύγχρονη συστημική καταστολή έχει κάτι που την ξεχωρίζει από παλαιότερα, είναι το ιδιαίτερο σθένος με το οποίο πασχίζει να ελέγξει τον όγκο της πληροφορίας. Και αυτό γιατί η πληροφορία δεν είναι μόνο ενημέρωση, αλλά μπορεί να γίνει και γνώση. Και η γνώση ως γνωστόν είναι όπλο.

Τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα μετά την ραγδαία εξάπλωση της Νέας Αναρχίας, ιδιαίτερα στην Ευρώπη και τη Λατινική Αμερική αλλά και σε χώρες όπως η Ινδονησία και η Ρωσία, τα κράτη αναβαθμίζουν συνολικά το οπλοστάσιό τους. Δεν είναι τυχαίο πως στο πλαίσιο αυτής την αναβάθμισης, μπαίνουν πλέον στο στόχαστρο όχι μόνο οι αντάρτικες ομάδες αλλά και ανατρεπτικά μέσα διαδικτυακής αντιπληροφόρησης, έντυπα και εκδόσεις.

Η κατάσταση στην Ελλάδα δεν είναι διαφορετική. Ο τελευταίος τρομονόμος προβλέπει ρητά κυρώσεις για αυτούς που με τα γραφόμενα τους «προτρέπουν σε έκκνομες ενέργειες» ή «αναπαράγουν το λόγο των τρομοκρατών». Μπορεί βέβαια οι συγκεκριμένες διατάξεις να μην έχουν χρησιμοποιηθεί συγκεκριμένα ακόμα –με εξαίρεση το κείμενο των συντρόφων της Σ.Π.Φ. για την εκκένωση του Ναδίρ, όπου όμως οι σύντροφοι ήταν ήδη αιχμάλωτοι του κράτους- όπως π.χ. στο Μεξικό ή την Ιταλία, αλλά νομίζω πως μπορούμε να υποθέσουμε με κάποια σχετική ασφάλεια, πως μπορεί κάτι τέτοιο να συμβεί και εδώ

Βασιζόμενοι λοιπόν στο παλιό πολεμικό ρητό, που λέει πως όταν σε κυνηγάει ο εχθρός σου κάτι κάνεις καλά, μπορούμε ως ένα σημείο να νιώθουμε περήφανοι που καταφέραμε να κάνουμε το λόγο επικίνδυνο όσο και την πράξη. Γιατί παράλληλα με τη ανάπτυξη αυτού του νέου και αναζωογονητικού για την Αναρχία ριζοσπαστικού ρεύματος άρχισαν να ξεπηδούν, όπου αυτό είχε παρουσία στον κόσμο, αναρχικές δομές, που παίρνοντας θέση στα χαρακώματα του πεδίου μάχης της πληροφορίας και του λόγου και δεν αφήνουν την εξουσία να κερδίζει τίποτα αναίμακτα. Ιστοσελίδες αντιπληροφόρησης, μεταφραστικά δίκτυα και παραπλήσια εγχειρήματα, διαπερνούν τα σύνορα των κρατών και τα ντουβάρια της φυλακής, ανοίγοντας συνωμοτικά κανάλια επικοινωνίας, διάδρασης και ανταλλαγής γνώσεων σε όλα τα επίπεδα μεταξύ των αναρχικών μαχητών.

Σε αυτό το πλαίσιο θέλει να πιστεύει πως εντάσσεται και το blog Parabellum. Δεδηλωμένος του στόχος είναι σε πρώτο βαθμό η διάχυση του μηδενιστικού και ατομικιστικού λόγου και πράττειν στην Ελλάδα αλλά και συνολικότερα του πόλου της Νέας Αναρχίας και σε δεύτερο βαθμό να αναδείξει στο μέτρο του δυνατού ένα διαφορετικό τρόπο συγκρότησης μιας εξεγερμένης συνείδησης, που πάει πέρα από το στείο πεδίο του πολιτικού ερωτοτροπώντας με την Τέχνη και τη μη επιστημονοποιημένη γνώση.

Όμως, οι καιροί που ζούμε είναι δύσκολοι και ο εχθρός, που αντιμετωπίζουμε δεν συγχωρεί αυτούς που τον αψηφούν και τον περιφρονούν. Επομένως δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε σε αυτά που έχουμε δημιουργήσει, αλλά πρέπει άμεσα να σκεφτούμε τρόπους και να πράξουμε προς την κατεύθυνση της ενδυνάμωσης, της θωράκισης και της διάχυσης αυτών των δομών. Σε αυτό το πλαίσιο, η πρωτοβουλία των συντρόφων του Ναδίρ για την οργάνωση μιας εκδήλωσης, με θέμα αυτές τις δομές είναι εξαιρετικής σημασίας. Όχι μόνο επειδή παρουσιάζει αυτού του είδους τα εγχειρήματα, αλλά κυρίως επειδή μας δίνει την ευκαιρία να συζητήσουμε για το μέλλον.

Θεωρώ πως ίσως το σημαντικότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν τόσο τα μέσα αντιπληροφόρησης όσο και τα μεταφραστικά εγχειρήματα, είναι το επίπεδο διάχυσης του ίδιου του αντικειμένου τους και η δικτύωσή τους. Το πρόβλημα στην Ελλάδα είναι ότι ένα μεγάλο κομμάτι του χώρου (για να μην πω όλοι μας) ταύτισε την αντιπληροφόρηση με το Athens Indymedia. Δηλαδή, και χωρίς αυτή να ήταν η διάθεση των διαχειριστών, υπήρχε μέχρι πρόσφατα ένας ιδιότυπος συγκεντρωτισμός σε αυτό το πεδίο, με αποτέλεσμα αφενός να ατονήσει η πρωτοβουλία διάχυσης της αντιπληροφόρησης, να συνυπάρχουν εξαιρετικά ετερόκλητοι λόγοι στο μέσο και φυσικά αφετέρου να γίνει πιο εύκολη η επίθεση του κράτους, αφού είναι λογικό πως κάποια στιγμή θα αντιλαμβανόταν πως κλείνοντας το Indymedia θα καταφέρει ένα σοβαρό πλήγμα στον εσωτερικό εχθρό. Το αποτέλεσμα είναι βέβαια οι συχνές κρατικές επιθέσεις στο μέσο και η αισθητή έλλειψη πληροφόρησης όταν εκείνο πέφτει. Παράλληλα οι υπόλοιποι ιστότοποι αντιπληροφόρησης αμέλησαν την δικτύωση και την συνεχή αναβάθμιση τους, πέφτοντας στην ίδια επικίνδυνη σιγουριά που αναφέραμε και πιο πάνω.

Επομένως είναι πολύ σημαντικό αφενός να πολλαπλασιαστούν αυτά τα εγχειρήματα και αφετέρου να δικτυωθούν με όρους πολιτικής συγγένειας. Δε χρειάζεται, ούτε έχει νόημα να κάνουμε όλοι το ίδιο. Δεν είμαστε δημοσιογράφοι και ποσώς μας ενδιαφέρει η «αμερόληπτη» παραγωγή λόγου. Είμαστε άνθρωποι με συγκεκριμένα, πολλά και διαφορετικά σκεπτικά. Είναι καλό να αρθρώνει κανείς λόγο σύμφωνα με τη δική του θεώρηση και είναι ακόμα καλύτερο να το κάνει αυτό με συντρόφους του. Αυτό δεν αποκλείει τη συνεργασία και επιπλέον αυξάνει την ποικιλία και την πολυφωνία.

Το ίδιο ισχύει και με τα μεταφραστικά δίκτυα. Οι υπάρχουσες δομές είναι δυσανάλογες του όγκου που καλούνται να διαχειριστούν και οι σύντροφοι που συμμετέχουν σε αυτά λίγοι, ειδικά αν τους συγκρίνουμε με εκείνους που ενδιαφέρονται για το λόγο που βγαίνει από τα εγχειρήματά αυτά. Υπάρχουν και μεμονωμένοι σύντροφοι και συντρόφισσες που δουλεύουν κείμενα αλλά νομίζω πως η πραγματικότητα δείχνει πως η κατάσταση δε λειτουργεί, όπως θα μπορούσε να λειτουργήσει. Λείπει κάτι πολύ σημαντικό. Η συνεννόηση και η συνεργασία που είναι λειψές λόγω της έλλειψης δικτύωσης. Θεωρώ πως είναι κομβικό ζήτημα η εμπλοκή και άλλου κόσμου σε τέτοια εγχειρήματα καθώς και η εδραίωση ενός τρόπου επικοινωνίας και συνεργασίας, όπου υπάρχει κοινός τόπος.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ σε κάτι που συχνά ξεχνάμε. Τον έντυπο λόγο. Με την οικειοποίηση της τεχνολογίας του ηλεκτρονικού υπολογιστή αλλά και του Internet, το βάρος τόσο της αντιπληροφόρησης όσο και της διάχυσης του λόγου μας, έχει μετατοπιστεί από τον έντυπο λόγο στο διαδίκτυο. Βέβαια η χρήση αυτών των μέσων είναι απολύτως

θεμιτή, όπως είναι και η χρήση κάθε αξιοπρεπούς μέσου αγώνα. Αλλά θεωρώ πως πρέπει να σταθούμε σε δύο βασικούς προβληματισμούς.

Κάθε φορά που χρησιμοποιούμε τα μέσα που εχθρός έχει φτιάξει με σκοπό την προπαγάνδα ή το κέρδος, πρέπει να έχουμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας, πως πρόκειται για ένα μαχαίρι που κόβει και από τις δύο πλευρές. Γιατί μπορεί από τη μία πλευρά να ανοίγονται σημαντικά πεδία διάχυσης λόγου από τη μεριά μας, αλλά από την άλλη αυτό γίνεται σε ένα χώρο που ο εχθρός τείνει όλο και περισσότερο να ελέγχει και να παρακολουθεί. Ειδικά όταν πολλοί αναρχικοί στην Ελλάδα και αλλού επιμένουν να μη χρησιμοποιούν τις κινηματικές ιντερνετικές υποδομές. Ένα άλλο στοιχείο που θα πρέπει να μας προβληματίζει είναι η εξάρτηση από την τεχνολογία. Θεωρώντας πως ο τεχνολογικός μηχανισμός είναι αδιαχώριστος από την κυριαρχία, θα πρέπει να έχουμε το νου μας ώστε να μη γίνουμε «σκλάβοι της Μηχανής», δηλαδή να μην αλλοτριωθούμε από το εργαλείο που χρησιμοποιούμε.

Ο δεύτερος προβληματισμός έχει να κάνει με την εγκατάλειψη του ίδιου του βιώματος της έκδοσης. Όποιος έχει συμμετέχει σε μια τέτοια διαδικασία ζύμωσης, ανταλλαγής απόψεων, θερμών διαφωνιών και θριαμβευτικών συμφωνιών γύρω από ένα τραπέζι με τα τασάκια γεμάτα και τα μπουκάλια άδεια αντιλαμβάνεται τι εννοώ. Η διαδικασία κάθε τύπου έκδοσης και ιδιαίτερα ενός τακτικού εντύπου λειτουργεί ως ένα βίωμα σύσφιξης ή διάλυσης συντροφικών σχέσεων, προχώρημα η πισογύρισμα της συνειδησιακής μας διαμόρφωσης, με λίγα λόγια είναι μια διαδικασία έντονη και γεμάτη ζωή πράγμα που δε συμβαίνει με την αποξενωτική επαφή μέσω μιας οθόνης. Παράλληλα το μοίρασμα χέρι με χέρι, η συζήτηση και η επαφή με συντρόφους ακόμα και η συνωμοτικότητα που ακολουθεί ένα έντυπο είναι στιγμές και νοοτροπίες πολύτιμες που δεν πρέπει να αφήσουμε να εκλείψουν.

Τελιώνοντας, θέλω να προσθέσω πως προσυπογράφω τους προβληματισμούς και τις προτάσεις που παρουσίασαν οι σύντροφοι του 325, στο δικό τους κείμενο για την εκδήλωση.

Να δυναμώσουμε και να πολλαπλασιάσουμε τα ανατρεπτικά μεταφραστικά/εκδοτικά εγχειρήματα και τα δίκτυα αντιπληροφόρησης.

Στηρίζουμε τις δομές μας και επιτιθόμαστε λυσσαλέα στις δομές του εχθρού.

Για την εκμηδένιση του υπάρχοντος.

Parabellum